

Mossede väljanäitus lossihoovis

Nostalgia võiks olla see tõmbejõud, mis täna elukogenud inimesed Kuressaare lossi hoovi meelitab. Nooremaid paelub loodetavasti omaaegsete autode disain. Ehk need kaks asja ja võib-olla veel midagi ootavad kl 11-13 kõiki uudistajaid „Eesti Moskvichide klubi väljanäitusele”.

Anneli Tarkmeel

anneli@meiema.ee

Minu lapsepõlves oli Moskvitšil oma kindel koht. Sellega käidi suviti kapsamaal ning kui eriliselt hea koolipäeva hommik oli, siis sõidutati ka kilomeetri kaugusele kooli. Hiljem sai helerohelisest Moskvitšist (hm, sellest vist auto identifitseerimiseks piisab!?) minu esimene õppesõiduauto ning üks kord aitasin isal isegi mingit vidinat mootoris vahetada. Et sellest autost võiks kunagi saada mingi uunikum, ei osanud ma siis üldse mõelda. Nüüd aga läheb süda soojaks küll, kui mõni nunnu mosse vastu sõidab.

Huvist kasvas
välja armastus

Esimene tutvus Moskvitšiga jääb Eesti Moskvitš Klubi esindajal Allan Kuusikul samuti lapsepõlve. „Pole vist olemas eestlast, kelle mälestustes ei oleks mosset,” alustas ta oma

Viis aastat tagasi viis suvesõit klubilised Vihula mõisa. Sealse veski juures tehti ka suur grupipilt, kus peal kõik olulised tegelased: nii autod kui fännid.

FOTO: ALLAN KUUSIK

juttu. „Paljudes peredes või tuttavatel oli seda marki auto. Ka minu isa sõitis 1980-ndatel helesinise mossega. Minu huvi mossede vastu tekkis aga kümnend aastaid hiljem.”

Vanade autode vastu on Allanal alati huvi olnud. Tasapisi sündis otsus, et ka temal võiks olla mõni vana nõukogude-aegne auto. Kes asja tunneb ja teab, soovib ju ka midagi erilist, nii et peagi jäi talle silma üks konkreetne vähelevinud mosse, mudeli numbriga 434. Just seda mudelit hakkaski ta

otsima. „Peale pikka otsimist leidsin, mis vaja, ostsin ära ja see auto on mul siiani alles ehk siis nüüdseks juba kuusteist aastat,” sõnas ta.

Täpselt sama vana on ka Eesti Moskvitš Klubi. „Ma ise nimetaksin meid pigem ühise huviga sõpruskonnaks. Suhtleme põhiliselt internetis, kuid kord aastas suvesõidul saame ka reaalselt kokku.

Meie esimene suvesõit toi-

mus aastal 2009 ja see tõi meid Saaremaale. Vahepeal oleme suvi-suve kaupa kogu Eesti läbi sõitnud, 2012. aastal külastasime ka Hiiu- ja Saaremaad ning nüüd on ring taas täis,” selgitas Allan lühidalt klubi tegevust. Muideks, klubil on täiesti arvestatav foorum, kus tohib rääkida ainult mossedest. Sedagi tuleb teha sisukalt, mitte stiilis, et „mul on äge punane mosse”. Ikka

kõik tuleb lahti kirjutada – mis aastast, mis mudel jne.

Saaremaale otsustati tulla eelmisel aastal. Paraku algselt planeeritud juunikuine sõit jäi ära. See-eest augustis saab kauaoodatud reis teoks. „Tahame avastada Saaremaa ilu ning näidata meie autosid. Aastatega oleme kasvanud kordades suuremaks. Meie klubis on nüüdseks sadu mossesid, samuti sadu mossehuvilisi juures. Aktiivsematega saame igal suvel kokku. Viimaste aastate suvesõitudele on osalenud 70-

80 mosset.

Kes kord tuleb, see jääbki käima, sest meil on väga ühtehoidvad, sõbralikud ja toredad inimesed.

Klubiliikmeid on igas vanuses ja igast eluvaldkonnast – abiturientidest kuni ettevõtjate ja pensionärideni välja,” ütles igapäeva leiba disainer-kujundajana teeniv Allan.

Ta lisas, et just tänu klubi toredatele inimestele ja nende seast leitud väga headele sõpradele on tema huvist mossede vastu saanud armastus mosse vastu.

Kõik ühtviisi erilised

Et iga omaniku jaoks on tema masin see kõige armsam, ei osanud ka Allan ühtegi autot eraldi välja tuua – see oleks nagu maitse üle vaidlemine.

„Mossesid on meie klubis väga palju, kõik väga erinevad. Näiteks on laupäeval suure töönaosusega võimalik näha kogu maailma mõistes haruldast M-430, mis on kaubaveo mosse aastast 1958 ja restaureeritud täiuslikku tehasekonditsiooni.

Rariteetseks võib nimetada ka kõiki 100% originaalsena säilinud mossesid. Kuid minu meelest on samamoodi erilised ka kõik ümberehitatud autod, kus kasutatakse näiteks tänapäevaseimat mootorit ja muud tehnikat,” mõtiskles Allan.

Eks oma silm on kuningas. Allan Kuusik lisas veel, et paljusid täna lossihoovis näidatavatest autodest kasutatakse vaid suvel sõitmiseks. Mõni „tööloom” on muidugi ka igapäevaseks kasutuseks. Vaatamist ja uudistamist jätkub kõigile.